

عنوان مقاله:

سخن سردبیر

محل انتشار:

دوفصلنامه محیط زیست و توسعه، دوره 9، شماره 17 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

عبدالرسول سلمان ماهینی - دانشگاه گرگان

خلاصه مقاله:

برای حفاظت محیط زیست که مهد زایش، رشد و بالتدگی همه موجودات، از جمله انسان است باید همه گروه های اجتماعی فعال باشند. مردم عادی، متخصصان و مسولان هر یک وظیفه ای خطیر در این میانه دارند. روشن است که در کشاکش زندگی روزمره و تلاش برای رفع نیازهای فوری و روزانه، برخی از جنبه های حفاظت محیط زیست که نتایج آن در درازمدت نمایان می گردند به طاق نسیان سپرده می شوند. برای جلوگیری از این امر، لازم است فراتر از هر نظریه جامعه شناختی و اقتصادی و انگیزه های گروهی، مردم، متخصصان و مسولان به طور روزمره فرایندهای حفاظت و مدیریت محیط زیست را رصد نمایند و در برابر روند تغییرات آن واکنش نشان دهند. کدام فرد، متخصص یا مسولی است که روزانه موجودی حساب خود را بررسی نکند؟ سلامت بدن خود را سالانه چک نماید و برای آینده شخصی خود و خانواده برنامه ریزی نداشته باشد؟ اینها همه ملازم هم هستند و البته ملازم سلامت محیط زیست. بی مام مادر نمی توان چشم انتظار رشد مالی، سلامت جسمی و آرامش روحی بود. جالب است که جیمز لاوولاک، توسعه دهنده نظریه مادر زمین یا گایا در نوشته ای بیان می دارد ما نیازمند بوم شناسان دیپلمات یا دیپلمات های بوم شناس هستیم. به عبارت دیگر، قرار گرفتن در حوضه های تخصصی و دغدغه های گروهی ما را از تصویر بزرگتر که همانا وضعیت مام طبیعت است محروم می سازد. پس باید پلی میان روزمرگی و آینده بینی، تخصص گروهی و فراگروهی، مسولیت سازمانی و ملاحظات کنونی و ملاحظات همه گیر آینده زد و برای این کار باید همین امروز دست به کار شد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058002>

